

תקופה קשה מאוד עברה גם על הרסה רינגל (44), אשתהרס"ר, הי עובדת כפקידה בחברת-ביטוח. נוסף על עודד אמיר, יש לבניהווג עוד שני בנים: יצחק (23), המטייל זה חודשים אחרים בארצות-הברית, ואביים (21), חייל בחיל-האוויר.

ראש בקיר

ה שופטת ברלינר הגדירה את אהרון רינגל כאיש קשה, אשר יילך "עם הראש בקיר", גם כאשר ברור לו שראשו יישבר, ולא הקיר. הרסה טר ענת שמפני שהיה אישיחוק בלת"מת" פשר ורודף-צדק, הירבה בעלה להסת" כך עם חבריולעבודה ועם מפקדיו.

אמרה השבוע הרסה רינגל: אנשימיסטרה מושחתים לא יכר לים לעבוד במחיצתו של אהרון. היה קשה לשוטרים להסתדר איתו. אף אחד אינו מסוגל לסבול אדם האומר את האמת בפנים, ולא מטיח עובדות.

לפני שלוש שנים, למשל, הוא רשם דו"ח-תנועה לקרובי-משפחה של ניצבי-מישנה (או) אריה ניבי. האיש, שהיה קצין-מיסטרה מושעה, אמר: "אני חבר של ניבי, ואני עוד אראה לך מה זה לרשום לי דו"ח!"

למחרת קרא ניבי לאהרון אליו, ואמר שהוא מעביר אותו ממרחב-הירקון, מכיוון ש"אתה לא עובד בהתאם למדיניות שלנו". אהרון הועבר, לפי בקשתו, למרחב-יד.

לפני שנתיים רשם אהרון דו"ח לקצין-מיסטרה בדרגת ניצבי-מישנה, שהחנה את מכוניתו בתחנת-אוטובוס. הקצין רץ אחריו, ביקש את הפרטים שלו, טען שאהרון מתחנף אליו. הר"ח נכתב, אבל כנראה נזק אחר-כך במיטרה, או שתוייק באיזה מקום.

היו לאהרון לפחות עוד 10 מיקרים רומים, שבהם רשם דו"חות לרכב מיש"טותי שחנה בצומת, או הפריע לתנועה בצורה אחרת. אהרון תמיד אמר שדו"ח קא השוטרים חייבים לשמש דוגמה לאחרים.

עוא סעדיה, בעל הקיוסק, פלש לחצר-הבניין שלנו, והכל בחסות הי מיטרה. ככל ערב היו יושבים אצלו שוטרים, אוכלים ושותים קפה. בימי המישי היו ממלאים שם טפסים של

אמיר, אהרון, הרסה ועודד רינגל, ואנשים מרח במזיד צואה על דלתות הקיוסקו.

באנודה לתרבות הדיור לא טיפלו בהם. הוכחתי בבית-המישפט שבמשך יותר משנתיים ניהל רינגל התכתבויות עם כל הגורמים אשר צריכים להפעיל את החוק, ואף אחד מהם אינו עושה זאת.

"פשוט כמו קוף בתחת!"

רינגל גם התלונן נגד אחד השוטרים של תחנת-השכונות, שכנראה בעיקבות זה גם פוטר. היתה שם הטרדה קשה מאוד של רעש, ורינגל הזמין את המיטרה. במקום לטפל בהטרדה של הרעש, השוטר צעק לרינגל מלמטה, לקומה הרביעית: רינגל, תפסיק לבלבל לנו את המוח! או רינגל כתב מיכתבי-תלונה. וכך הוא נהיה, לגבי שוטר תחנת-השכונות, פשוט קוף בתחת. והם היו צריכים להוציא את הקוף הזה. ואיוו ררך יותר יפה יש מאשר לבנות לו תיק?

בית-המישפט קבע שיש מערכת-יחסים מאוד לא טובה בין שוטרי-הת"חנה לרינגל, ושהיה לשוטרים מניע לבנות לו תיק.

המישפט היה התנהל לפני שלושה שופטים. הוא התחיל אצל אהרון כהן, עבר לארי יוראב, אשר פסל את עצמו, מכיוון שהוא מכיר את רינגל, ולבסוף זה הגיע לרבורה ברלינר.

על התיק הזה עברתי במשך שני תיים. השקעתי בו כ-200 שעות עבודה. הרגשתי שימחה והקלה רבה, כמובן, כאשר בית-המישפט קבע שרינגל זכאי.

היה לי מאוד קשה להוכיח שאין לי אחות. כי מה זה בעצם התיק הזה? זו תלונה של גברת, שאמרה שהיא ראתה את רינגל זורק צואה על החלון, ולך תוכיח שהיא משקרת. או הוכחתי שהיא משקרת. הוכחתי שהיא מסוגלת לשקר בלי שום בעייה, גם על דברים אחרים, שאינם קשורים לרינגל.

אבל זה היה כליכך קשה. היה גם קשה לעבוד עם רינגל. הוא איש קשה. ואולי זה המול שלו, שהוא איש קשה. אחרים במקומו היו נשברים, בתהליך הזה.

במהלך המישפט התפרסמו פתאום

הם הלכו ועצרו את רינגל. ואחר-כך הביאו אותו אל ביתו, עצרו. הם עשו פעולה של שיחזור, מבלי שהוא יהיה נוכח במקום. זהו דבר שלא עושים עם לעבריו הכי פשוט. איך אפשר לעשות שיחזור מבלי שהאיש יוכל לראות ול"הגיב?"

אחרי שגמרנו לחקור, באו ואמרו לו: תן לנו טביעת-אצבעות! אין שוטר במדינה שאין טביעת-אצבעות שלו במיטרה, אבל מרינגל רוצים. למה? כדי להשפיל אותו. אחרי זה אמרו לו: עכשיו אתה יכול להשתחרר בברכות. אבל הערבות שלך אינה מספיקה, צריך להביא ערב צד שלישי.

רינגל שאל אם אשתו יכולה לערוב לו, ואמרו לו: רק אם יש לה תלוש משכורת. וזה שוטר בעל ותק של 20 שנה במיטרה: שוטר שיוצעים תמיד למצוא אותו! או פתאום צריך את אשתו ואת בנו כדי שישחררו את הבעל והאבא הפושע שלהם בברכות מהי מיטרה?

כשחוררים לתוך תיק כזה, רואים ליכרוך בהתגלמותו. נכנסתי למעורר

אבל כאשר בודקים את חומר-ההר"איות, פתאום מגלים דברים מתמיהים: שוטרים לא עשו את העבודה שלהם, שוטרים מתעללים בשוטר אחד, ואו נשאלת השאלה למה.

כאשר סיכמתי את התיק, היה ברור לי שמיטרת-ישראל הוציאה חווה על רס"ד רינגל. מיטרת-ישראל, במיק"ר זה זה, היא תחנת-השכונות. אחר-כך, בעת הסיכומים בכתב, חורתי בי מן האמירה הזאת, סענתי השוטרים פשוט בשילו לרינגל תיק.

ואיך עושים כזה רבר? עושים אצל הבנאים חיפוש, ולא מוצאים שום-דבר. זה שלא מוצאים שום-דבר, זה לא לטובתו, אבל זה מחזק את הגירסה שלו שהוא לא מעורב בזריקת צואה, מכיוון שאם הוא מעורב, צריכים להישאר לו סימנים על הבגדים, עיתונים שהצואה היתה עטופה בהם, או כל דבר אחר.

היפשו בדירתו נעללים, עיתונים, אבל לא מצאו כלום. אז לא רשמנו דו"ח. אבל יומיים אחרי החיפוש, פתאום נזכר איזה שוטר שהיה הריח בדירתו של רינגל ריח צואה, ועל אחת הנעללים

למיטרה. כאשר הבן הגדול שלנו אמר שהוא רוצה להצטרף למרור המרכזי, אהרון אמר שהוא ישבור לו את הרגליים אם הוא יתקרב לשם.

בכל איזור שבו הוא עבד, כקצין שכונות, אהבו אותו. הוא היה מסייר בלילות, מבקר בבתי קשישים, מכניס בירוניהם לבית-הסוהר, מארגן עבודות-שיפוצים של תלמידים בכת"ק-שישים. כאשר הוא עמד לעזוב את תפקידו בשכונת מונטיפיורי, חתמו התושבים על בקשה להחזירו.

עברנו תקופה קשה של חוסר-אונים וזועתי. אנשים פחדו לדבר איתי. נע" שינו כמו מצורעים. אבי נפטר משבד"ל, ואני בטוחה שזה בגלל המיקרה. הרגשנו שאנשים עוזבים אותנו.

לאכירים היתה חברה, והרומאן כיי ניהם נגמר, גם כן בגלל מה שקרה. אהרון היה בסיטואציה קשה. כולם רצו לקבור אותו חי. מיהו אחר, פחות חוק ממנו, היה מתאבד.

היחיד שהיה לצידו, עמיתו לו גיבוי, היה ניצבי-מישנה אריה שטיה, או מפקד מרחב-יד. זה לא היה חסם שטיה, הוא הכיר את אהרון. עמית לא יכול היה לעזור לו, אבל הבטיח שהוא יעשה כל מה שביכולתו שאהרון לא יושעה

הרס"ד רשם דו"ח לניצבי-מישנה.

זה לא היה כדאי לו. אבל הוא

הלך "עם הראש בקיר", ואחרי

מאבק מר זכה בפרשת הצואה

לוטו או טוטו, ועושים רעש עד 2 כלילה שוטרים — ואנשים אחרים — היו צופרים מהמכוניות שלהם וצועקים שיביאו להם טפסים.

עזרא, שהוא עבריו לשעבר, ואש"ת, חספו לפני שלוש שנים מכות-רצח מעבריינים. אני לא יודעת מה הסיבה. המיטרה פתחה תיק פלילי נגד מי שהיכו אותם. סמוך לזמן-המיקרה נד רקה צואה על דלת הקיוסק, ונשברו פנסים בחזית הקיוסק.

כמו מצורעים

ר ליל-ישבת אחד, כ"ז בלילה, חורנו, אהרון ואני, הבית, וראינו צואה ליד הקיוסק. חשבנו שהיה שם כלב, או אדם שעבר בלילה ולא היה לו לאן ללכת. סעדיה התלונן כל הזמן שאהרון עשה את זה, מפני שאהרון היה מומין מיטרה, כדי שתפסיק את הרעש והבלאגן שם.

המיטרה הפקירה את בעלי לחור-ליית-עבריינים, כלי רצון להגן עליו. הוא ממש מתיביש. אילו ידע לפני 20 שנה מה צפוי לו, הוא לא היה מצטרף אליך קצת צואה לירדיים.

מן המיטרה. עמית גם צילצל למנ"הלת בית-הספר של אמיר, סיפר לה מה שקרה וביקש ממנה לדאוג שלא יתעללו בילד.

עכשיו יודע לנו אבן מהלב. ציפינו שהיזכירי יפורסם בביטאון המיטרה, אבל זה לא פורסם. המיטרה לא מצאה לנכון לעשות את זה.

אהרון ימשך לשרת במיטרה. אם המיטרה רוצה להשתחרר ממנו, זה יהיה רק בתנאי שהוא יקבל 80 אחוז פנסיה. הוא לא פוחד מאף אחד. לשוטרים שפגעו בו וממשיכים לפגוע בו, ומועלים בתפקידם, הוא קורא דררסיים. עד כאן דבריה.

המיטרה הוציאה חוזה

ס ניגורו של רינגל, עורך-דין דויד אופק:

כשבודקים את התיק וקוראים את כתב-האישום, הוא נראה חמור ביותר, הוא נראה מגעיל, איים ונורא. אתה אפילו לא רוצה לגעת בו, פן תרבק אליך קצת צואה לירדיים.

שאל נכבד.

1. אבי רס"ד אשתי נע צד שלי. פקדונו א"ל אשתי
2. אשתי אבה המיטרה, כפיך אשתי אשתי אשתי
3. אבי זוכה בבית אשתי זכאי אשתי.
4. פילם אחרים אשתי אשתי אשתי אשתי אשתי אשתי
5. המיטרה אשתי אשתי אשתי אשתי אשתי אשתי
6. שוטרי אשתי אשתי אשתי אשתי אשתי אשתי
7. אין אשתי אשתי אשתי אשתי אשתי אשתי

הברז של עודד

הענילו עניו ענייהר. בות אישית. כתבתי למפכ"ל-המיש"טרה, שהשוטרים האלה והאלה השודים כשיבוש הליכתי-חקירה, לפחות, אם לא בהעלמת-ראיות, כסילוף ראיות ובע"ד-ות-שקר. התגובה היחידה שקיבלתי היתה שמכתבי התקבל.

כל השוטרים הללו קודמו בדרגה, וזה ככלל משגע אותי. אין לי מושג מה היה לשוטרים נגד רינגל. אולי הם לא אהבו אותו. רינגל התלונן נגדם. זה סיפור מורכב מאוד. סיכסוך-שכנים, הקשור לשוטרים. ה מתלונן, עבריו-לשעבר הקורא לעצמו עכשיו "משתקם", עשה עבירות על חוקי-העור העירונים, פלש לחצר הבית, מירר לדיירים את החיים.

חברי ועד-היבתי, שרינגל הוא אחד מהם, הזמינו את מיטרת-תחנת-השכונות. הם לא חקרו. פרט נוסף: דיירי-הבית קיבלו רפורטים מהעירייה על הליכרוך שהשכן עושה.

נעמי רון
צילום: ציון צפרי